

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

a dnul Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cult și instrucțiune.

Dacă ministrul ungar de culte și instrucțiune, Wlassics, a zis, că bugetul său este un odor, pe care cu ge-losie îl păzește Ungaria, de care ea se îngrijește mai mult decât de ori-și-ce; putem și noi zice, că și noi avem un odor, de care aceeași Ungarie nu-și bate capul decât doar numai ca se afle chipuri, cum se-l slăbească, cum se-l îmbrăce cu alt caracter; și acest odor este tot școală!

Este instructiv, ca, sfârșită fiind discuția parlamentară asupra bugetului ministerului de culte și instrucțiune, să resu-măm prin urmare vederile și dispozițiile, din care pentru al nostru odor răsar numai greutăți și primejdii.

Nu se poate contesta, că acestea sânt într-o cântăvire de desvolta-re pe care raporturile între stat și bi-berică a luat-o în Europa, mai ales în ultimele trei decenii ale secolului. Și tocmai pentru aceea obraznicia politi-cianilor maghiari primește în opininea publică un sprigin serios pentru tenden-tele lor. Două momente li-se pun însă în cale, și acestea sânt de sigur și mai ponderoase: este desvoltarea ace-loreși raporturi în patria noastră, mo-mentul istoric; și este complicațiunea chestiei școlare cu cele bisericești-na-ționale. Liberalismul întâlnește aici creațiuni, care-l compromit, dacă el de-vine radical față cu ele. El trebuie să devie cel puțin circumspect, dacă se mai poate în general vorbi de circumspecțiune la Maghiari.

Vom vedea la sfârșit ce am voit să zicem vorbind de „circumspecțiune“, ca-licitatea politică cu care Wlassics a voit să acopere cel puțin o parte din scopu-rile sale.

Camera l'a silit să vorbească însă din ce în ce mai lămurit.

Și ea, ca și ministrul a vorbit mai ales despre instrucțiune, lăsând cam la o parte confesiunile despre care Otto Hermann a făcut prețioasă mărturisire, că ori-ce s'ar zice, „afară de catolici, toate celelalte confesiuni sânt încă tratate ca —tolerate numai“. Aceasta o dovedește de altfel și lipsa de respect, pe care o pu-tem constata chiar în parlamentul, în care s'au rostit acele cuvinte.

Sub acest punct de vedere punem cuvintele, ce vom cita, ale lui Hock, nu pentru-că ele ar fi singurele ce s'au rostit de acest fel, ci pentru-că pun mai

bine în evidență contradicțiunea în-tre apreciere și faptul dorit de el și de alți mulți. Hock zise:

„Drepturile celor-ce susțin școala tre-buiesc cruțate, dar totdeauna trebuie îngrijit ca politica de instrucțiune națională, ca idea de stat maghiar să se valideze în toată depli-nătea în școala populară“.

Nu zice de pildă „respectate“, ci numai „cruțate“ și totuși admite pe acel nefericit „totdeauna“ cu restul frazei sale.

Și totuși zice mai departe:

„Nicăiri nu s'a văzut o libertate mai mare, decât aceea pe care naționalitățile din Ungaria o au pe terenul bisericești și școlărești“.

Și, fiind se vede, prea multă „li-bertate“ parlamentul maghiar și liberal cere ca ea să fie restrinsă!

Este acum vorba de felul cum se fie restrinsă.

S'a pus pe tapet chestia secularizării școalelor, a luării lor în contul statului, care tot dela noi va storce dări și în schimbul oboselii că va administra el o avere, pe care azi o administrăm noi spre folosul nostru și al patriei, va impune școalelor — idea de stat național cu toate ale sale urmări nefaste. Acesta-i scopul.

Asupra oportunității felului și posibi-lității e o deosebire de vederi remarca-bilă și anume chiar între ministrul Wlas-sics și foștii secretari de stat la culte și instrucțiune, Berzeviczy și Pulszky. În vreme ce Wlassics a dat ordin deja în prima zi a ministerului său, să se lucre la revizuirea articolului de lege 38: 1868, cei doi secretari de stat sânt încă pen-tru mult timp contra revizuirii. Pulszky a zis, că aceasta ar însemna declararea „Kulturkampf“-ului. Prin aceasta s'a făcut evident, că revizuirea, la a cărei pregă-tire ministrul dispuse să se lucre, ar fi în contradicție cu programul general al ministerului, care prin șeful său a pro-mis Coroanei și parlamentului, că va căuta să domolească, nu să agite și mai mult spiritele.

Nu trebuie natural să uităm, că noi, necatolici, sântem, vorba lui Otto Her-mann, numai tolerați...

Pentru-că ei nu vreau să audă ni-mic; pe ei nu-i împoartă ce spune Bor-nemisza, că în Ungaria, mai ales în părțile nordice, sânt multe școale în care elevii nu pricep nici o iotă din ce spune învățătorul lor maghiar; lor nu le face impresie, deși sânt, după cuvântul lui însuși Wlas-sics, preoți ai „cultului moralei publice“, când Albert Kiss le spune, că rapor-

turile inspectorilor asupra pre-parandiilor confesionale sânt nedrepte, tendențioase, false; ei voiesc secularizarea școlărești, și maghiarizarea ei deplină!

Ce-i reține dela un progres mai re-pede spre acest scop? Respectul lor de legi de sigur nu. În primul rând îi re-ține lipsa de bani. În Ungaria sânt încă 1712 comune, care nu au școale și 136 comune care au școale, dar nu au învățători. Acestea nu pot fi cifre indife-rente, deși ministrul a zis, că nu cultura vul-gului face viața istorică ci cultura claselor superioare, spunând prin aceasta, că pen-tru scopuri naționale este mai dispus a neglija educațiunea a aproape două mii de comune. Dacă considerăm mai departe, că tot ministrul a pus în siguranță pers-pectivă crearea pentru mileniu a numai 100 de școale, că o serie de lucrări pentru acest mileniu nu pot fi întreprin-se de ministrul de culte și instrucțiune tot numai din lipsa de parale; ne încredin-țăm, că lupta pentru secularizarea de-plină a școlărești se amână, trebuie să se amâne. În zece ani de aici înainte ea va fi însă de sigur foarte violentă. Patru-zeciștiopții, care au lansat-o în acest an în parlament, o vor lansa-o mereu; li-beralii îi vor urma bucuroși în lupta de întrecere pentru aplauzele canaliei de stradă.

Puși, prin însași scopurile lor prea vaste și costisitoare de maghiarizare în imposibilitate de a încerca maghiari-sarea și mai forțată și mai grăbită a școlărești populare, părinții patriei — cei mai deștepti — își zic: cheltuească așa-dar' confesiunile, numai să ni-se dea ga-ranții, că educătorii vor fi „patriotici“ și controlul statului se fie cât se poate mai efectiv, pentru-ca să nu mai fie posibi-le școale dușmane statului etc.

De aici rezultă apoi o altă catego-rie de pretenții mai puțin radicale, dar' egal de tendențioase ori de nedrepte. Dar' tocmai acestea sânt părerile cele mai oficiale, emanate dela ministrul însuși și dela foștii secretari de stat. Ele privesc inspecțiunea statului, calificați-nea profesorilor de preparandii, dreptul de a destitui învățători, disciplinar, la școalele confesionale și altele. To-c-mai aceste idei trebuie să fie bine băgate în seamă de autori-tățile confesionale, din partea cărora deși pentru unele nu avem solide garanții de personalități distinse, presupunem că acea-stă discuție va fi fost urmărită cu aten-țiunea ce o merită.

Pentru-că, ori cu pas domol, ori cu pas sprinten, toți politicienii maghiari le vor da un lucru, pentru care na-țiunea așteaptă să-i vadă la post. Pen-tru-că, ajuns pe la sfârșitul discuției, mi-nistrul care la început voia să fie mai circumspect, a văzut că pentru a căș-tiga încredere este de lipsă să facă o in-timă confesiune, pe care trebuie să o re-producem:

„Credeam — zise el — „că din fiecare cuvânt al programului meu reiese, ce viețuiește în inima fiecărui maghiar, că școala tre-buie să steie în slujba culturii națio-nale maghiare unitare.“

„Credeam că nu trebuie să dau o asig-u-rare specială, că eu înțeleg misiunea spe-cială culturală a națiunii maghiare...“

„Credeam că onorata Casă va găsi în dosul fiecărui cuvânt al programului meu detaliat scopul final, care îl am în ve-dere, ca să creștem o generațiune cât se poate mai cultă, mai patriotică, mai ener-gică, pentru-ca să fim cu atât mai buni și mai tari“.

Aceste cuvinte au fost culmea dis-cuției. Ele au fost aplaudate. Dar' noi avem să ne pregătim de luptă. În Maiu congresul bisericești greco-orientale va lua în discuție un regulament pentru organizarea învățământului; ministrul a dispus însă, să se lucre deja la revizuirea legii, pe care se bazează și acest regulament. Aceasta totuși nu poate să ne facă șo-văitori.

În lupta pe aceste terene trebuie să căutăm a salva totdeauna cât se poate salva cu eforturile cele mai energice.

Jurământ. Precum am anunțat în nu-mărul nostru de ieri, Ilustritatea Sa metro-polit Blajului, Dr. Victor Mihali a depus alaltăieri, 7 Ianuarie, în Viena, jurământul în mâinile Măiestății Sale. De față au fost la ceremonie: ministrul a latere, baron Jósika și camerierul suprem bar. Orczy. După ce-remonia, Ilustritatea Sa a fost primit în au-diență particulară de către Monarch.

Sași... verzi! În numărul său dela 8 Februarie „Hasiók“ se ocupă într'un arti-col de fond cu Sași.

Serie între altele:

„Elementele mai tinere săsești, care s'au grupat, înainte cu un an și jumătate, pe lângă „Kronstädter Zeitung“, au fost nemul-tumite cu această pace (dintre guvern și Sași). Partidul verzilor — cum s'au numit — au considerat noul program ca o abandonare

a vechii credințe și tradare a intereselor na-ționale săsești. Au început deci o agitațiune teribilă contra statului maghiar și a bărbă-ților dători de ton dela Sibiu. Lă început au cochetat numai cu ultraștii români, mai târziu însă au spus pe față, că este o da-torie către interesele lor naționale, ca Sașii să se alieze cu România, pentru-ca numai așa se poate întemeia federați-onaționalităților nemaghiare, cu al cărei aju-tor vor reuși apoi să dărme și eghe-monia politică a națiunii maghiare.

„Verzii au făcut apoi din „Kronstädter Zeitung“ un organ jurnalistic, care atacă viu și istet, ear' ideile lor au ajuns între Sași destul de aprete și populare. Politica bi-sericească a guvernului, pe care deputații sași au trebuit să o spriginească ca și mem-brii ai partidului liberal, a mînat apa la moara tinerilor Sași. Toate scaderile acestei poli-tice le-au folosit apoi înspre discreditarea pro-gramului dela 1890.

Progresul naționalităților în Au-stria. Dieta Moraviei a primit în 5 Febr. cu unanimitate un proiect de lege, prin care limba cehă, a doua limbă a țerii, s'a introdus la toate școalele reale din Moravia.

Contele Serényi, vorbind în numele conservatorilor, a zis că-i un moment etic în această decisiune, pentru-că în cunoștința limbilor zace un mijloc de înțelegere.

Cu aceasta nu sânt satisfăcute toate ce-terile Cehilor din Moravia. Conducătorul lor Dr. Fanderlik, a cerut introducerea limbii cehă ca limbă de instrucțiune și în tehnica din Brünn și a cerut și înființarea unei uni-versități cehă.

„Neue Freie Presse“, care susține în „Cis-leithania“ pe Nemți și la noi pe Unguri, se în-treabă la ce se fie de lipsă această tehnică cehă și această universitate cehă, când — stu-denții vor ști și nemțește?

Conservatoarea „Vaterland“ numește această părere, o părere „curioasă“ și spune că „N. Fr. Pr.“ tot „pare încă a nu avea o idee corectă despre egala îndreptățire a naționalităților“.

Și ni-se mai ia în nume de rău, că noi avem simpatii pentru Austria?!

„Draconism în Ungaria“.

Sub titlul acesta „Magyar Hirlap“ dela 8 Februarie dă din petiția făcută de municipiul Dobritinului către Dieta următoarele:

„În timp relativ scurt, populațiunea țerii a avut de vre-o 4—5 ori ocazia să afle cu

FOIȚA „TRIBUNEL“

Scrisori.

Câteva cărți bune. — Revistele noastre literare.

Sibiu, Februarie.

Iubită amic! Te plângi, că din cauza sărăciei literaturii românești, și mai ales a secetei ei în băntul acum, ești silită să ce-țești mai mult nemțește și ungurește, decât românește.

O mărturisire sinceră aceasta, în schim-bul căreia și eu tot atât de sincer, îți voi spune, că m'am intristat aflând, că ce-țești ungurește. Ear' cât despre literatura germană, așa dori să te adăncesci în cultiva-rea ei numai după-ce ai cetit tot ce litera-tura română are ales.

Cât despre seceta ce zici că băntue li-teratura românească, nu e tocmai greu să-ți dovedesc, că departe de a fi decadență în li-teratură, dar' mergem înainte.

Adevărat, nu mai avem pe Alexan-dri, nici pe Eminescu.

Avem însă pe Coșbuc și pe Vla-huță, poezi pe care cu mândrie îi punem imediat după Alexandri și Eminescu. Avem apoi pe I. N. Roman, Traian Demetrescu, Artur Stavri, Nicolae Iorga, George din Moldova, care toți acum de curând au scos în volum poeziile lor. Ce-

Ca prosatori (nuvelisti și romancieri) Sla-vici e în plină activitate. Abia că a ter-minat cu „Vecinii“ din volumul I, ediția II. a nuvelor sale și a scris (în „Vatra“) pe „Mara“... Păcat, că la noi nu s'a dat mai multă atenție „Vecinilor“, nuvele în care Slavici se arată într-o nouă lumină: zu-avește cu atâta putere și umor în același timp, viața clasei de jos și mijlocie din Bucu-rești. Delavrancea a scos, abia s'a îm-plinit anul, două volume („Parasit“ și „În-tre vis și viață“). Ear' cât despre „Dan“, romanul lui Vlahuță, este neîntrecut în li-teratura română, încât i-am face o adevărată insultă autorului, dacă am compara această operă a sa cu „Mihail Vereanu“, romanul lui Iacob Negruzzi, pe care îmi aduc aminte că l'am văzut în biblioteca ta.

Te gândește apoi, că la București de-a-semeni, nici-odată n'au apărut deodată atâtea reviste literare de valoare, ca acum. Ade-renții „junimiștilor“ (scăzuți la număr) scot „Convorbirile literare“, dl Hașdeu nu și-a lăsat „Revista Nouă“ nici după-ce Delavrancea și Vlahuță l'au părăsit; „Vatra“ a grupat în giurul său o mulțime de tineri, care con-duși de literați ca Slavici, Caragialli și Coșbuc, nu numai promit, dar' au scris chiar lucruri de valoare; „Vieștea“, redactată cu atâta gust de Vlahuță și Dr. Urechia cu adevărat este oglinda vieții literare române: plină de vervă, scrisă cu patimă (în înțeles nobil al cuvântului), „Lumea Ilustrată“ cântă și ea se-convorbire cu celelalte reviste. Ba pentru-ca să

să facă artă separată a lor, așa numita „artă cu tendință“, care a și avut de altfel un îmbucurător succes: a provocat pe Vlahuță să scoată volumul „Un an de luptă“ ear' pe Dr. Urechia să scoată volumul „Ghiveciul“. Cel dintâiu polemizează, fin (mai fin decât ar merita) cu socialismul. Cest'alalt îi omoară cu neîntrecutul său sarcasm. Să nu uit apoi „Revista Ateneului“, care aduce con-ferențele ținute la Ateneu și articole de ale ateniștilor.

Cetește apoi „Iubita“, un volum de no-vele, scos mai săptămânile trecute de Traian Demetrescu, poetul, care se caracterisă mai ales prin finețea sa extraordinară, prin gin-gașia cu care descrie până și cele mai detes-tabile caractere, scenele cele mai grosiere... Fiindcă despre această carte a simpaticului li-terat nu s'a scris încă nimic, dau aci o schiță a cuprinsului ei.

Emil Corbescu e unul din acei tineri săraci, care până să-și termine studiul, își nimiceste și sănătatea. Aceasta în urma mi-zeriilor materiale, dar' mai ales în urma du-rerii sufletești ce simte văzând nedreptatea mare ce pare stăpână în viața de toate zi-lele. Marea sa iubire pentru semenii săi îl duce între socialiști, îl face să nesocotească soarta sa și să fie mai mult preocupat de durerile altora. Ajunge astfel bolnav, silit a părăsi București, a se refugia ear' la Cra-iova, locul său natal. După-ce se intramă puțin, se îndrăgostește de Maria, fata pro-prietarului Vasile Cerbureanu, care-l dusese

de farmec... dar' se termină ca cele mai multe asemenea legături: se rupe! Pe Maria tatăl ei o măria după tinerul deputat Dorescu, bărbat cu viitor.

După-cum vezi, acțiunea n'ue așa încăl-cită, cum sântem obișnuți să cetim în cele mai multe romane și novele mai lungi. Tăria și frumsețea acestei opere este însă tocmai faptul, că autorul se ferește de încurcăturile convenționale ale romanelor, și s'rie pe cât de simplu, pe atât de doios... Întreaga „Iubita“, pare un admi-rabil poem, al cărui cuprins însă e real, luat din viața de toate zilele. Stilul în multe părți este de un rar farmec. Are o singură scaderă: pe alocurea prea este încercat.

Volumul cuprinde încă (sânt 236 pag.) alte 11 novele mai mici și schițe, toate dra-gălașe, scrise cu simțul propriu autorului „Sensitive“-lor și a volumului „Intim“.

Ear' dacă azi nu mai avem pe marele povestitor Creangă și Ispirescu, D. Stăncescu, prin volumul său de basme, scos de curând ne mângăie mult, dovedindu-ne că nici această ramură a literaturii noastre nu este neglijată. Ba prin cele adunate și de revista populară „Seddoarea“ din Falticeni, s'a făcut un mare progres chiar.

Te rog, procură-ți to a te cărțile, despre cari am amintit și cetește-le. D-sigur, nu vei mai scrie atunci, că literatura românească dă îndărăt, că seceta literară este atât de mare încât sântem siliți să cetim numai din litera-turi străine.

N.

Ziarul unei femei.

— Roman —

De

Octave Feuillet.

Tradus de Lucreția Popescu

Capitolul XXI.

(Urmare).

Se rătăcise câteva minute; apoi îmi în-tinse mâna fără nici o vorbă. Mă ridicai imediat și me reîntoarșam în casă.

„Trimite-mi dimineața pe Cécile“, îi zisei eu, „o vreau îndupleca cu blândețe... pe d-ta nu trebuie să te mai rog a fi bun cu ea. — Ești prea mult...“ Din contră ceart-o; sânt convinsă, că ar încanta-o, să fie dojenită de d-ta: numai indiferența ne face ne-bune!...

Își luă rămas bun și făcu câțiva pași spre ușă, apoi se reîntoarșă repede și zise: „Dumnezeule, am uitat cu totul — știți, că m'ame plec de aici cu generalul meu, pe patru sau șase săptămâni — într-o călătorie de in-specție în provincie. E prost de tot!“

„Poate-că nu“, replicai eu, „câci până când vei lipsi d-ta, Cécile e nevoită să ducă o viață mai casnică: acesta e primul pas spre fîntă. D-ta vei avea timp să reflectezi și la reîntoarcere vei ști mai bine, dacă vei fi în stare, a te ține de datoria, pe care după-cum mi-se pare, ai acceptat-o prea cu ușurință...“

„Nu“. Îmi răspunse cu vocea lui blândă

Avem promisiunea comitetului suprem de a se îndrepta nelăgănirea făcută de subalternul meu, anulând alegerea, chiar și d-voastră, primărilor, vă rog mai sâmbi din poezie, căci dacă și d-voastră tot unu pro

Schimb.

ondra	3 luni	.	.	.	.	.	.	.
"	cek	.	.	.	.	.	.	---
erlin	3 luni	.	.	.	.	.	.	---
"	cek	.	.	.	.	.	.	---
aris	3 luni	.	.	.	.	.	.	---
"	cek	.	.	.	.	.	.	---
iena	.	.	.	.	.	.	.	---

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.
Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale. [416] 4-50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Un renumit Institut

în București, Internat și Externat autorizat de ministrul instrucțiunii publice, prosperând de 20 ani, se cedează din cauza de sănătate sub condițiuni foarte avantajoase.

Ofertele postrestane sub „Reușire“ București. (609) 4-6

Hârtie de scrisori
cu inscripția

„Totul pentru Națiune!“

lozinca sublimă a Feteilor Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic“ în orice mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38x28 cm.

Prețul 50 cr.

„ARIEȘANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN TURDA.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Arieșana“, societate pe acții se invită conform §-ui 17 al statutelor societății la a

IX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Turda la 1 Martie 1895 st. n. după amiază la 2 oare în localitatea institutului.

Agendele adunării vor fi:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1894.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Deciderea asupra compturilor anuale și asupra împărțirii profitului curat.
4. Alegerea direcțiunii pe un period de 5 ani, conform §-lui 32 din statute.
5. Alegerea comitetului de revidare pe un period de 3 ani (§-ul 42 stat.).
6. Fixarea marcelor de prezență pe anul curent.
7. Modificarea parțială a statutelor.
8. Eventuale propuneri în cadrul statutelor.
9. Alegerea alor 3 acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, care în înțelesul §-lui 19 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiat, sunt poftiți a-și depune acțiunile și eventualele documente de plenipotență, la cassa institutului cel mult până în 28 Februarie a. c.

Turda, 30 Ianuarie 1895.

Direcțiunea.

Încheierea socotelilor institutului de credit și economii, societ. pe acțiuni, „Arieșana“ din Turda pe anul 1894.

Contul bilanțului.

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar	1782 —	Capital	79680 —
Cambii escomptate	fl. 107626.41	Depuneri spre fructificare	49707 57
Cambii cu asigurare hipot.	51849.71	Fond de rezervă	9409 19
Împrumut hipotecar	87019 53	Fond de pensii	1325 48
Împrumut pe obligații	545 —	(Cambii reescomptate	105374 60
Efecte	2114 85	Dividendo neridicate	1021 96
Mobilier	fl. 224.02	Interese anticipate	700 09
10% amortisare	22.40	Chirie restantă	50 —
Anticipații	1269 36	Creditorii	1710 95
Debitori	3459 66	Profit curat	6443 80
	255867 64		255867 64

Contul profitului și perderilor:

Eșite:		Intrate:	
Interese:		Interese:	
pt. depuneri	2980.53	dela cambii	1266 25
pt. reescompt	8558.11	hipotecă	7389 10
pt. fondul de rezervă	354.15	obligatii	49 45
pt. fond. de pensii	49.19	intârziere	2230 46
Chirie	11941 98	Competență de scris	328 79
Dare directă	802 —	Provișune	2103 05
pt. interese depuneri	298.04		
Salare	2641 58		
Remunerații	6 —		
Diverse	923 71		
Spese	454 35		
Porto	110 64		
Mărci de prezență	15 —		
Am rtisare 10% (mobiliar)	22 40		
Relut de curatir	50 —		
Profit curat	6443 80		
	24760 10		24760 10

Turda, 31 Decembrie 1894.

Iuliu Vlăduțiu m. p., George Boldea m. p., Alexandru Gaia m. p.,
dir. executiv. cassar. comptabil.

Membrii în direcțiune:

Ioan Mészáros m. p., D. St. Șulțiu m. p.,
președinte.

Iosif Chiorean m. p., Iuliu Vlăduțiu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul present, contul profitului și al perderilor și confrundându-l cu registrele principale și secundare ale institutului, constatam că le-am aflat cu acelea în deplină consonanță și exact.

Turda, 30 Ianuarie 1895.

Simeon Pop m. p., Teodor Chiorean m. p.,
președinte.

Alexandru P. Romonțian m. p., Petru Iacobescu m. p.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Cel mai gustos, unicul sănătos și totodată | Unicul sănătos surrogat pentru boabe de cafe, recos cel mai ieftin adăos la boabe de cafe este: | mandat de medici pentru femei, copii și bolnavi estari

KATHREINER

CAFE DE ORZ KNEIPP.

Cel mai curat produs natural! în grădini îngrășate. Falsificarea prin amestecături! deci dăru imposibil!

În fiecare loc de căpătat: ½ Kilo cu 25 cr.

[1] 1-12

Toceai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:

GESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN
UNGARIA

DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic:

AL X-lea PROCES
AL ZIARULUI

„TRIBUNA“

și
O PREFĂȚĂ RETROSPECTIVĂ.

Desbaterile urmate înaintea curții cu jurați în ziua de 17 Martie a. c. și anume: Discursul de acuzare și replica procurorului Dr. Aurel Lazar. Răspunsul și replica de apărare a dlui I. Rusu Șirliu, — precum și articolul învinuit și cererea de punere sub acuzație a ziarului „Tribuna“.

Prețul 25 cr. sau 60 bani.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din
ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

CRACHUL CEL MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu împuternicit. Expedez deci ori-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerație de fl. 6.60 și anume:

- 6 cuțite fine cu tăiș veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru cașă, de argint patent american.
- 6 tave Victoria englezești.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceai.
- 1 lopățică pentru zahăr pisat.
- 44 de bucăți laolaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea 25 de ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a trimite banii-tuturora. Căci nu l'convine marfa. Nimeni să nu lase deci prilegiul acesta admirabil și să procure splendidă garătură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de nuntă

precum și ca present de nuntă și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[251] 3-5

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Prăful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de alături (metal igienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Verespatak, 29 Decembrie 1894.
Am comandat pe adresa Bodnar 41 cuțite, furculițe etc., le-am găsit foarte bune, de aceea Vă mulțumim foarte frumos atât eu cât și nevasta mea.

Prebuch, 17 Decembrie 1894.

Lucrurile foarte reușite care m'au îndestulat cât se poate de bine, au sursat cea mai mare admirație prin prețul lor ieftin, calitate bună și exterior elegant.

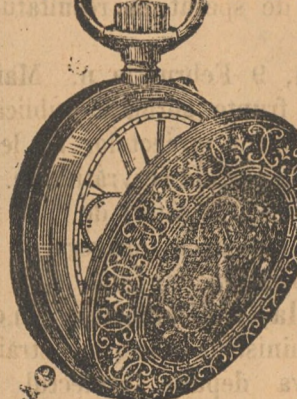
Gross-Bistritz (lângă Rosnan) 3 Februarie 1894.

Vă trimis costul lucrurilor ce m'iați expedit, sunt pe deplin mulțumit și rog să binevoiți a-mi mai trimite.

Debovice, 31 Decembrie 1894.

Sunt afară din cale de mulțumit pentru lucrurile trimise și vă rog încă pentru o garătură. Iohann Pasieczka, conducător de post de gendarmi.

6 fl. 6 fl.

SENSATIE

produc acum inventatele

Ciasornice de buzunar remontoar goldin, originale din Genf.

(Savonnette) cu mașinărie de nikel cu presiune cele mai fine, antimagnetice.

Mulțumită executării lor de toată frumuseța și eleganța, aceste ciasornice nu pot fi deosebite de ciasornicele adevărate de aur nici de către oamenii cunoscători. Capacele zugăvite cu minunație rămân întotdeauna absolut neschimbate și putem oferi garanția pentru mersul regulat al lor timp de 3 ani.

Prețul unui ciasornic e de 6 florini.

Adevărate lanțuri de aur cu carabiner de siguranță, fasonul de sport, marchis și panter fl. 1.50.

La fiecare cias se dă un șcenleț de curea.

[271] 3-6

Ciasornicele de goldin sunt răspândite în urma precisiității lor excelente printre cea mai mare parte a drumurilor de fer ale statului și se pot procura numai dela

Alfred Fischer, Wien I., Adlergasse 12.

Se trimite cu rambursă (per Nachnahme).

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.